

WIELCE SZANOWNNA PANI PROFESOR,
DROGA NINO,

To bardzo bolesny moment, kiedy przychodzi się żegnać z osobą tak bliską, tak serdeczną i tak ważną w naszym życiu, jaką byłaś TY – Droga Nino. To bardzo smutny, przepełniony głębokim żalem dzień, dla całej społeczności akademickiej, dla wszystkich Twoich współpracowników, koleżanek i kolegów oraz przyjaciół. A jest to bardzo liczne grono osób, gdyż byłaś bardzo otwarta na relacje międzyludzkie i mocno zaangażowana w działalność społeczną.

Byłaś osobą, która wyróżniała się wspaniałym dorobkiem naukowym i dydaktycznym oraz niezwykłą aktywnością w życiu akademickim i publicznym, a także byłaś uznanym autorytetem naukowym na forum międzynarodowym. Ze swej strony dodam, że przez wiele lat byłaś aktywnym członkiem Rządowej Rady Ludnościowej i wniosłaś wielki wkład w jej działalność, popularyzację wiedzy demograficznej i analizę rozwoju ludnościowego nie tylko naszego kraju. Miałaś ważny udział w przygotowanie i pomyślny przebieg dwóch Kongresów Demograficznych, które zainicjowały szeroką dyskusję publiczną nad przyszłością demograficzną Polski. Byłaś także blisko zaprzyjaźniona ze statystyką publiczną wspierając wszelkiej jej działania w zakresie metodologii, jakości badań i szerokiego upowszechniania jej dorobku oraz budowania wiedzy statystycznej (także jako członek Rady Naukowej do spraw edukacji statystycznej).

Przy tym ogromnym dorobku akademickim byłaś jednocześnie osobą niezwykle serdeczną, życzliwą, chętnie wspierającą tych, którzy tego potrzebowali. A Twoje rady, zachęty, podpowiedzi – stanowiły dla nas wspaniałą motywację do podejmowania konkretnych decyzji i dalszego intensywnego działania. To połączenie intelektu, błyskotliwości i talentu ze wspaniałą przyjacielską osobowością – czyniły Cię osobą niezwykłą w relacjach zawodowych, koleżeńskich i przyjacielskich, czyli po prostu w relacjach międzyludzkich. Sam miałem okazję doświadczyć tego wielokrotnie. Zawsze ze zrozumieniem wysłuchiwałaś naszych problemów, nigdy nie spotkaliśmy się z odmową Twojego wsparcia. Współpraca z Tobą to ogromna przyjemność i zaszczyt, a bycie Twoim kolegą i przyjacielem to wyróżnienie.

Za to wszystko co zrobiłaś dla społeczności akademickiej, dla nas wszystkich – Twoich kolegów i przyjaciół – raz jeszcze bardzo serdecznie Ci dziękuję – droga Nino.

Pożegnaliśmy wybitnego naukowca, znakomitego demografa i statystyka, żegnamy wspaniałego człowieka, zawsze życzliwego i służącego pomocą. Taką Cię znaleźliśmy i taką Cię zapamiętamy. Będzie nam Ciebie brakowało, a Twoja nieobecność wśród nas będzie niezwykle dotkliwa. Pamięć o Tobie będzie zawsze żywa. Pozostaniesz w naszej pamięci i w naszych sercach.

Profesor Janusz Witkowski

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego (2011–2016)